

ΕΤΕΛΕΙΩΘΗ ΑΙΘΟΥΣΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΑΝΑΓΙΟΝ ΤΑΦΟΝ

Ἐν τῶν πλέον ἀξιολογωτέρων τελειωθέντων ἔργων εἰς τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων τυγχάνει ἡ αἴθουσα τῶν συνεδριάσεων καί τοῦ Ἀρχείου τοῦ Παναγίου Τάφου ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ἀβραάμ, παρά τόν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως.

Τό ἐν λόγῳ οἰκοδομικόν ἔργον ἐτελειώθη ἐν ἔτει 2005, δαπάνη τοῦ ἐντιμοτάτου Ἑλληνοαμερικανοῦ προσκυνητοῦ, κ. Ἀλεξάνδρου Σπανοῦ, μερίμνη τοῦ τέως Ἀρχιεπισκόπου θαβωρίου καί νῦν Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου καί ἀνεδείχθη ἀφ' ἐνός μέν ὡς βιβλιοθήκη τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου, ἀφ' ἑτέρου δε ὡς γραφεῖον συνεδριάσεων τῶν διορισθέντων ἐπιτρόπων διά τήν παρακολούθησιν τοῦ προσκυνηματικοῦ καθεστῶτος ἐν σχέσει μέ τόν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως καί τούς περί αὐτόν χώρους.

Ἡ αἴθουσα παρουσιάζει μέγα ἀρχιτεκτονικόν ἐνδιαφέρον, ὡς συνδυάζουσα τά ἀρχιτεκτονικά ρεύματα βυζαντινῶν καί σταυροφόρων. Ἡ ὀροφή της εἶναι δρύϊνος, 14^{ον} αἰῶνος, καί χρησιμοποιεῖται ὡς δάπεδον τοῦ ἄνωθεν αὐτῆς παλαιοῦ Ναοῦ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων. Τό δάπεδον τοῦτο εἶναι τό μοναδικόν διασωθέν ξύλινον δάπεδον εἰς Ἰσραήλ. Ἡ αἴθουσα εἶναι εὐρύχωρος, περιέχει μέγαν ἀριθμόν βιβλίων καί καθεστωτικῶν ἐγγράφων καί διαθέτει πλήρη ἐξοπλισμένα γραφεῖα διά τήν μελέτην τοῦ Ἀρχείου τοῦ Παναγίου Τάφου.

Ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ Παναγίου Τάφου

ngg_shortcode_0_placeholder

ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΙΕΡΟΝ ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΟΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΕΝ Τῇ ΑΓΙΑ ΒΗΘΛΕΕΜ

Τό Σάββατον 7/20 Δεκεμβρίου 2008 ἐτελέσθη Μικρός Ἀγιασμός ὑπό τοῦ Μακαριωτάτου εἰς τό ἀνακαινισθέν Παρεκκλήσιον τοῦ Ἁγίου Γεωργίου παρά τήν Βασιλικήν τῆς Βηθλεέμ καί τάς ἀνακαινισθείσας αἰθούσας εἰς τό Μοναστήρι. Τό Παρεκκλήσιον καί αἱ αἴθουσαι ἀνεκαινίσθησαν φροντίδι καί τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου Ἀρχιεπισκόπου Ἰορδάνου κ. Θεοφυλάκτου ἐπὶ ἑπτὰ ὀλοκλήρους μῆνας, δι' ἐξόδων τοῦ Προσκυνηματος τῆς Ἁγίας Βηθλεέμ. Διά τό σημαντικόν τοῦτο γεγονός διὰ τό Προσκύνημα καί τήν Μονήν, ἐτελέσθησαν ἐγκαίνια τῶν αἰθουσῶν. Ὁ Μακαριώτατος, δηλαδή, μετά τόν ἀγιασμόν ἔκοψε κορδέλλαν διά τήν εἴσοδον ἀπό τό Προσκύνημα πρός τήν Μονήν καί ἀπεκάλυψε τήν ἀνηρτημένην ἐπιγραφήν ἀνακαινίσεως. Μετά τήν μικράν τελετήν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἰορδάνου κ. Θεοφύλακτος

ηὐχαρίστησε τόν Μακαριώτατον διά τήν ἐπιδειχθεῖσαν ἐμπιστοσύνην ἐν γένει, καθώς καί διά τήν διαχείρισιν τῶν χρημάτων τοῦ Προσκυνήματος ὑπ’ αὐτοῦ τοῦ Πατριαρχικοῦ ἐν Βηθλεέμ Ἐπιτρόπου. Ἡὐχαρίστησεν ὡσαύτως τούς συνδραμόντας εἰς τό ἔργον τοῦτο, σιδηρουργούς, ἐπιπλοποιοῦς κ.λπ. καί προσέφερεν εἰς αὐτούς τιμητικόν εὐχαριστήριον μετάλλιον.

Παρέστησαν ἄρκετοί Ἁγιοταφῖται, ὁ Γέρων Δραγουμᾶνος, Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἐλευθερουπόλεως κ. Χριστόδουλος, ὁ Γέρων Ἀρχιγραμματεὺς, Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχος, καί ἄλλοι, ὁ Ἐξοχώτατος Ὑπουργός κ. Ζιγιάντ Ἰλ Μπάντακ τῆς Παλαιστινιακῆς Αὐτονομίας, ἡ Ἀστυνομία, ἐκπρόσωποι ξένων Δογμάτων, ὁ Πρόεδρος καί Ἀντιπρόεδρος τῆς ἡμετέρας Ὀρθοδόξου Κοινότητος τῆς Βηθλεέμ, ἱερεῖς ἐκ τῶν περιχώρων καί πολλοί ἐκ τοῦ ποιμνίου ἡμῶν. Ἦτο τελετή συγκινητική καί σεμνή, ἀξία τοῦ γενομένου ἀνακαινιστικοῦ ἔργου. Εἰς τήν προσφώνησιν τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου ἀπήντησεν ὁ Μακαριώτατος : «*Ἡ Ἐκκλησία Ἱεροσολύμων μετά τοῦ Ποιμνίου αὐτῆς καί τῆς Ἀδελφότητος, χαίρει καί ἀγάλλεται ἐπὶ τοιούτῳ ἔργῳ, γενομένῳ ὑπὸ τῶν «ἀγαπώντων τήν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ» δι’ οὗ δοξάζεται τό ὄνομα τοῦ Θεοῦ καί βοηθεῖται φιλανθρωπῶς ὁ ἄνθρωπος. Ἔργα ὡς τοῦτο μαρτυροῦν τήν διαχρονικὴν παρουσίαν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν εἰς τήν Ἁγίαν Γῆν καί τήν προσφοράν αὐτῆς εἰς τήν γῆν ταύτην καί τήν πατρίδα ταύτην. Τό ἔργον τοῦτο, δηλονότι, ἀποτελεῖ βεβαίωσιν τῆς ἀποστολῆς τῆς Ἀγιοταφιτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος εἰς τήν Ἁγίαν Γῆν. Εὐχαριστοῦμεν τούς Ἀγιοταφίτας Πατέρας διά τήν ἀνακαινιστικὴν αὐτῶν προσφοράν τῶν τελευταίων ἐτῶν καί τήν ἱεραποστολικὴν καί φιλανθρωπικὴν τοιαύτην. Τοῦτο τό ἔργον ἀποτελεῖ μέρος τῆς ὑποχρεώσεώς μας νά συμβάλωμεν εἰς τήν ἀνακούφισιν τοῦ Παλαιστινιακοῦ Λαοῦ πολιτιστικῶς, ὑλικῶς καί ποικιλοτρόπως, νά συμβάλωμεν καί ἡμεῖς εἰς τήν συμφιλίωσιν καί εἰρήνην. Εὐχαριστοῦμεν τόν Πατριαρχικόν Ἐπίτροπον, τούς Ἀγιοταφίτας Πατέρας, τόν παριστάμενον Ὑπουργόν τῆς Παλαιστινιακῆς Αὐτονομίας. κ. Ζιγιάντ Ἰλ Μπάντακ διά τήν βοήθειαν εἰς τήν ἔκδοσιν ἀδειῶν ἐργασίας, ἐπίσης τήν Ἀστυνομίαν καί τό Ποίμνιον ἡμῶν. Παρακαλοῦμεν τόν Ἐξοχώτατον κ. Ὑπουργόν, ὅπως μεταφέρῃ τάς εὐχὰς ἡμῶν εἰς τόν Ἐξοχώτατον Προέδρον Ἀμποῦ Μάζεν, τήν πρόσκλησιν ἡμῶν διά τήν Ἑορτήν εἰς τούς χώρους τούτους καί τήν εὐχήν ἡμῶν ὑπέρ τῆς κατὰ πάντα εὐημερίας τοῦ Παλαιστινιακοῦ Λαοῦ».*

Μετά τόν Μακαριώτατον ὠμίλησεν ἐκπρόσωπος τῆς Νεότητος, ὑπογραμμίζων τήν προσφοράν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἰορδάνου πρὸς τήν νεότητα καί τό ποίμνιον.

Μετά ταῦτα προσεφέρθησαν πλούσια ἐδέσματα εἰς πάντας τούς παρισταμένους.

Ἐκ τοῦ Πατριαρχείου

ngg_shortcode_1_placeholder

Ο ΒΙΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΪΤΟΥ ΔΙΑ ΠΡΩΤΗΝ ΦΟΡΑΝ ΕΚΔΕΔΟΜΕΝΟΣ ΚΑΘ' ΟΛΟΚΛΗΡΙΑΝ

Ἡ δύσις τοῦ δισχιλιοστοῦ καί ὀγδόου σωτηρίου ἔτους φέρει μίαν ἀκόμη χαρμόσουν εἴδησιν διὰ τήν Ἀγιοταφίτικὴν Ἀδελφότητα καί ἰδίως τοὺς ἐν αὐτῇ Σαββαΐτας, τήν ἔκδοσιν δηλαδή καί ἐκτύπωσιν εἰς τήν ἐλληνικὴν ὁλοκλήρου τοῦ Βίου τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου καί θαυματουργοῦ.

Ὁ Βίος τοῦ Ἀγίου Στεφάνου, σωζόμενος μέχρι πρὶν μερικὰς δεκαετίας «ἀκέφαλος» (τ.ξ. ἄνευ τοῦ ἀρχικοῦ του τμήματος) εἰς τὴν ἀρχαίαν ἐλληνικὴν, ἀνεκαλύφθη ὁλόκληρος ἐν ἔτει 1955 εἰς τὴν ἀραβικὴν, εἰς δύο χειρόγραφα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Σινᾶ. Ἐκ τοῦ ἀραβικοῦ τούτου κειμένου (μεταφράσεως τοῦ ἀρχικοῦ Βίου τοῦ Ὁσίου Στεφάνου, ὁ ὁποῖος ἐγράφη τὸν 9ον αἰ. ἀπ' τὸν Λεόντιον Δαμασκηνόν), ἀπηρτίσθησαν ἀπὸ τοῦ 1983 καί ἐξῆς μία μετάφρασις ἰταλική καί δύο ἀγγλικάι, βάσει τῶν ὁποίων ὁ Ὀσιολογιώτατος Μοναχὸς Χερουβὶμ δι' ἱκανῶν ἐτῶν καί πολλῆς ἐρεῦνης κατήρτισε τὴν ἐλληνικὴν μετάφρασιν τοῦ ἐκπεσόντος ἀρχικοῦ τμήματος τοῦ Βίου. Μετενεγκὼν δέ καί τὸ δεῦτερον τμῆμα εἰς τὴν νέαν ἐλληνικὴν, ἀπῆρτισε ὁλόκληρον, ἐνιαῖον, τὸν Βίον τοῦ Ὁσίου Στεφάνου τοῦ θαυματουργοῦ, ὁ ὁποῖος καί ἐξετυπώθη τῇ εὐλογίᾳ τῆς Α.Θ. Μακαριότητος τοῦ Πατριάρχου ἡμῶν κ.κ. Θεοφίλου καί φροντίδι τῆς ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας περιφανοῦς Λαύρας τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σάββα.

Πέραν τῆς ψυχικῆς ὠφελείας ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ Βίου, ἐπιβεβαιοῦται ἡ ὕπαρξις δύο Ἀγίων Στεφάνων Σαββαΐτῶν, τοῦ Ὁσίου καί θαυματουργοῦ ἀφ' ἑνὸς (περὶ οὗ ὁ παρὼν λόγος), τοῦ Μελωδοῦ δέ καί Ἀρχιερέως, ἀνεψιοῦ τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, ἀφ' ἑτέρου. Κατὰ ταῦτα ἡ ἔκδοσις αὕτη συνιστᾷ ἐπιστημονικὴν συμβολὴν εἰς τὴν ἐλληνικὴν ἀγιολογίαν.

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Λαύρᾳ Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου,

Σάββατον τοῦ Λαζάρου ,8ζ'

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Θεωροῦμε ἐπιβεβλημένον χρέος μας, νὰ εὐχαριστήσουμε ὅλους, ὅσοι ἐβοήθησαν ὀλιγώτερον ἢ περισσότερον εἰς τὴν παροῦσαν προσπάθειαν, ἰδιαίτερος δέ τοὺς: Πανοσιολ. Ἀρχιμ. Π. Νικόδημον Μπαρούσην, ἡγούμενον τῆς Ἱ. Μ. Χρυσοποδαριτίσεως Πατρῶν, Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Παῦλον Σιναΐτην, Δικαῖον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίας Αἰκατερίνης Σινᾶ, Πατριαρχικὴν Ἐπιτροπείαν Ἰορδανίας, Ὀσιολ. Ἱερομόναχον π. Ἀθανάσιον, Ἰορδανόν, ἡγούμενον Ἱ. Μ. Ἀγ. Γεωργίου Γεράσων Ἰορδανίας, τὸν Παλαιστίνιον Ἑλληνορθόδοξον Ἰατρὸν κ. Ζοχέρ Κομσία ἐκ Μπέτ Σαχούρ, τὸν κ. Στέφανον Δρίτσον, Καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου Πατρῶν, τὸν Αἰδεσιμολογιώτατον Πρωτοπρεσβύτερον π. Θεόδωρον Ζήσην, Καθηγητὴν Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Λαύρᾳ Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου,
Σάββατον τοῦ Λαζάρου ,8ζ'

Ἡ ἀφιέρωσις εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ βιβλίου

Ἀφιεροῦται εἰς τοὺς Ἀγιοσαββίτας ἀσκητάς,
ὥς καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς κεκοπιακότας
διὰ τὴν διαφύλαξιν τῆς περιουσίας
τῆς Ἱερᾶς Λαύρας καὶ τῆς πέριξ αὐτῆς περιοχῆς,
μεταξύ τῶν ὁποίων εἶναι
ὁ μακαριστός Γέρων Σκευοφύλαξ τοῦ Παναγίου Τάφου,
Ἀρχιμ. Εὐθύμιος, καὶ ὁ Ὁρθόδοξος Παλαιστίνιος ἐκ Βηθλεέμ
κ. Μήτηρι Φαράτζ (ἔτει 1943),
ἀνώτερος διοικητικὸς υπάλληλος
ἐπὶ τῆς Βρετανικῆς Ἐντολῆς ἐπὶ τῆς Παλαιστίνης.

Εἰσαγωγή, ὑπὸ τοῦ ἐπιμελητοῦ, ὀσιολογιωτάτου Μοναχοῦ Χερουβίμ

Κάθε βίος ἀγίου εἶναι ἀξιοπρόσεκτος καὶ ὠφέλιμος, εἴτε πρόκειται περὶ μικροῦ ἀγίου, εἴτε περὶ μεγάλου. Οὕτε πάλιν γνωρίζουμε, πῶς ὁ θεὸς θά κρίνῃ τελικὰ.

Ὁ παρὼν βίος ἔχει κάποιαν ἀξίαν, πρῶτον διότι εἶναι ἄγνωστος εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀρχικὰ ἐγράφη, κατὰ τὸν θ' αἰῶνα, εἰς τὴν παροῦσαν Λαύραν, ὑπὸ τοῦ μαθητοῦ τοῦ Ἀγίου Στεφάνου, Λεοντίου τοῦ Δαμασκηνοῦ. Καὶ ἐξ ὧσων γνωρίζουμε ἡ ἀπολεσθεῖσα -ἄγνωστον πότε- ἀρχὴ τοῦ βίου, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὸ ἕν τέταρτον περίπου τοῦ ὅλου, διὰ πρώτην φοράν ἐκυκλοφόρησεν εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν –μεταφρασθεῖσα ἐκ τῆς ἀραβικῆς, μόλις τὸ ἔτος 2005- διὰ τοῦ θεολογικοῦ περιοδικοῦ «ΘΕΟΔΡΟΜΙΑ», τὸ ὁποῖον ἐκδίδεται εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας Ὁρθοδόξων Σπουδῶν.

Ἀφ' ἑτέρου δέ διὰ τοῦ παρόντος βίου ἀποδεικνύεται ἡ ὑπαρξίς δύο Ἀγίων Στεφάνων Σαββαϊτῶν, τὸ ὁποῖον μερικοὶ ἀμφισβήτησαν.

Τρίτον διὰ τὸ πλῆθος τῶν πληροφοριῶν, πού μᾶς δίνει, τόσον ἱστορικῶν, πολιτικῶν, κοινωνικῶν, θρησκευτικῶν, ὅσον καὶ περὶ τῆς μοναστικῆς ζωῆς ὁλοκλήρου σχεδὸν τοῦ ἡ' αἰῶνος, ἀκόμη δέ καὶ γεωγραφικές. Οἱ πληροφορίες αὐτές εἶναι πράγματι πολύτιμες, καθὼς σπανίζουν διὰ τὸν γεωγραφικὸν χῶρον, εἰς τὸν ὁποῖον ἔζησεν ὁ Ἅγιος Στέφανος.

Τελευταῖον δέ ἔχει κάποιαν σχετικὴν ἀξίαν δι' αὐτόν τοῦτον τὸν βίον τοῦ ἀγίου.

Ἡ σύγχυσις μεταξύ τῶν δύο Ἀγίων Στεφάνων Σαββαΐτῶν προεκλήθη ἐκ τοῦ ὅτι, ἔν μόνον χειρόγραφον μέ τόν ἀρχικόν ἐλληνικόν βίον διεσώθη καί αὐτό κολοβόν, κατὰ τήν ἀρχήν, σήμερον δέ φυλάσσεται εἰς τήν Ἐθνικήν Βιβλιοθήκην τῶν Παρισίων, χαρακτηριζόμενον ὡς ἐλληνικόν χειρόγραφον COSILIN 303. Εἰς τό ἀπολεσθέν ὅμως ἀρχικόν τμήμα ἀναγραφόταν ὁ τόπος καταγωγῆς τοῦ ἁγίου, τά ὀνόματα τῶν γονέων του καί ἄλλα χαρακτηριστικά στοιχεῖα, τά ὅποια τόν προσδιόριζαν πλήρως.

Πῶς, πότε καί πόθεν κατέληξε τό χειρόγραφον αὐτό εἰς τήν ὥς ἄνω βιβλιοθήκην, δέν γνωρίζουμε. Σημειωτέον δέ ὅτι περιέχει καί ἄλλα κείμενα ἀγιολογικά. Τό ἔτος 1723 διὰ τοῦ ἐντύπου «ACTA SANCTORUM» ἐδημοσιεύθηκε ὁ βίος αὐτός μέ ταυτόχρονον λατινικήν μετάφρασιν καί συνοδευτικά σχόλια. Ἐπειδή ὅμως ἦταν ἐλλιπής, ἔμεινεν εἰς τήν ἀφάνειαν καί ἴσως ἐλάχιστοι εἰδικοί μελετηταί τόν ἐγνώριζαν.

Οἱ περισσότεροι βλέποντες εἰς τά Μηναιᾶ, κατὰ τήν 28^{ην} Ὀκτωβρίου καί τήν 13^{ην} Ἰουλίου τό ὄνομα τοῦ Ἀγίου Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου, ἀλλά καί τόν ἴδιον κανόνα εἰς τόν ὀρθρον, ἴσως ἐπίστευαν, ὅτι πρόκειται περί τοῦ αὐτοῦ προσώπου, καθῶς συνέβη καί μέ τόν Ἅγιον Νικόδημον τόν Ἀγιορείτην, ἐφ' ὅσον μάλιστα ὑπῆρχαν ἐλάχιστα βορραφικά στοιχεῖα καί αὐτά συγκεχυμένα.

Εἰς τήν παροῦσαν Λαύραν ἐπιστεύετο, κατὰ παράδοσιν, ὅτι βέβαια ὑπάρχουν δύο Ἅγιοι Στέφανοι Σαββαΐται, ἐκ τῶν ὁποίων τόν μέν ἔνα ἐκάλουν «ὄσιον» τόν δέ ἕτερον «ἀρχιερέα καί μελωδόν».

Θεοῦ θέλημα φαίνεται ἦταν –γιά νά μή διαιωνίζεται αὐτή ἡ ἀβεβαιότητα- καί τό ἔτος 1955 ὁ G. GARITTE ἀνεκάλυψεν, ὅτι δύο γνωστά ἤδη ἀραβικά χειρόγραφα, τῆς Μονῆς τοῦ Σινᾶ, μεταξύ τῆς ὕλης τους, περιεῖχαν καί τόν βίον τοῦ Ἀγίου Στεφάνου ὁλόκληρον, μεταφρασθέντα βέβαια ἀπό τόν ἐλληνικόν πρωτότυπον βίον.

Ὁ ὥς ἄνω ἐρευνητής μετέφρασε ἐκ τοῦ ἀραβικοῦ χειρογράφου μόνον τό ἀπολεσθέν ἀρχικόν τμήμα τοῦ ἐλληνικοῦ βίου, εἰς τήν λατινικήν γλῶσσαν καί ἐδημοσίευσε τήν ἐργασίαν του διὰ τοῦ ἐντύπου «ANALECTA BOLLANDIANA» 77 (1959) σ. 332-69.

Ἔτσι ἀφοῦ ὁλοκληρώθηκε πλέον ὁ βίος, πρῶτος ἐξ ὧσιν γνωρίζουμε, τόν ἐξέδωκεν ὁ φραγκισκανός ἐλληνομαθής CAMILLO CARTA, δηλαδή μόνον τήν μετάφρασιν του εἰς τήν ἰταλικήν, τό ἔτος 1983, εἰς τά Ἱεροσόλυμα διὰ τοῦ FRANCISCAN PRINTING PRESS. Ἐχρησιμοποίησε τήν λατινικήν μετάφρασιν, διὰ τήν ἀρχήν τοῦ βίου καί ἐν συνεχείᾳ τόν ἐλληνικόν βίον ἐκ τοῦ «ACTA SANCTORUM».

Τό ἔτος 1991, εἰς τό Κάϊρον ὁ BARTOLOMEO PIRONE ἐκδίδει ὁλόκληρον τόν ἀραβικόν βίον, ἐκ τῶν Σιναϊτικῶν κωδίκων 496 καί 505, εἰς τās ἀριστεράς σελίδας τοῦ βιβλίου, εἰς τήν ἔναντι δεξιάν δέ ἰταλικήν μετάφρασιν. Ἐχρησιμοποίησε δέ καί τόν ἐλληνικόν κώδικα COISLIN 303.

Ὁ δέ JEAN LAMOREAUX, τό 1999 εἰς τό Βέλγιον (LOUVAIN) ἐξέδωκεν εἰς ἕνα τόμον ὁλόκληρον τόν ἀραβικόν βίον, χρησιμοποίησας καί αὐτός τά δύο ὡς ἄνω Σιναϊτικά χειρόγραφα. Εἰς ἕτερον τόμον δέ ἐκδίδει ἀγγλικήν μετάφρασιν τοῦ βίου συμβουλευθεῖς πλειστάκις καί τόν ὡς ἄνω ἐλληνικόν κώδικα.

Εἴχαμε ὑπ' ὄψιν μας τίς ἀνωτέρω τρεῖς ἐκδόσεις, κατὰ τό πρῶτον μόνον μέρος, διὰ τό ὅποιον δέν ὑπάρχει ἐλληνικόν κείμενον καί χρησιμοποιεῖται, κατ' ἀνάγκην, τό ἀραβικόν ὡς πρωτότυπον. Καθ' ὅλον ὅμως τό δεύτερον μέρος

έβασισθήκαμε αποκλειστικά εις τό ελληνικόν κείμενον, κατά τήν έκδοσιν τοῦ «ACTA SANCTORUM», μέ μερικές δικές μας μικροδιορθώσεις.

Εἰς τό τέλος τοῦ ἀραβικοῦ βίου ὑπάρχει μία προσθήκη, περίπου μιᾶς σελίδος, τήν ὁποίαν προσέθεσεν ὁ μεταφράσας πρῶτος τόν βίον ἐκ τῆς ἐλληνικῆς εἰς τήν ἀραβικήν, ὅπου ἀναγράφει ποῦ, πότε καί ἀπό ποῖον ἐγένετο ἡ μετάφρασις.

Καί τώρα πλέον μᾶς εἶναι τελείως γνωστός ὁ ἕνας ἐκ τῶν δύο Ἀγίων Στεφάνων τῶν Σαββαϊτῶν, ὁ ὁποῖος πρέπει νά ἀποκαλεῖται μᾶλλον «θαυματουργός». Ἡ μνήμη του, ὡς καταφαίνεται εἰς τόν παρόντα βίον, πρέπει νά τελεῖται τήν Τρίτην μετά τήν Κυριακήν τοῦ θωμᾶ. Ὁ δέ ἕτερος, δηλαδή ὁ «Μελωδός», παραμένει ἀκόμη σχεδόν ἄγνωστος, ἐκτός ἀπό τήν συντομωτάτην ἀναφοράν τοῦ ὀνόματός του εἰς τόν παρόντα βίον [§177, κεφ. ΙΕ (ΛΓ)] , ἐπίσης ἀπό τά τροπάρια, τά ὁποῖα ἔχει συνθέσει καί ἀπό τόν κανόνα τοῦ Μηναίου, τόν ὁποῖον ἔγραψεν εἰς τήν μνήμην του, μᾶλλον ὁ Ἅγιος Θεοφάνης ὁ Γραπτός, ὁ ὁποῖος εἶναι ὀλίγον μεταγενέστερος αὐτοῦ. Ἡ μνήμη του δέ τελεῖται τήν 13^{ην} Ἰουλίου.

Ἡ ὑπαρξις τῶν δύο Ἀγίων Στεφάνων καταφαίνεται ἐπίσης ἐξ ἑνός κανόνος, ὁ ὁποῖος ὑπάρχει εἰς τό ὑπ' ἀριθμ. 241 χειρόγραφον τῆς Συλλογῆς τοῦ Ἀγίου Σάββα, ἡ ὁποία τώρα φυλάσσεται εἰς τήν Βιβλιοθήκην τοῦ Πατριαρχείου τῶν Ἱεροσολύμων. Τό χειρόγραφον αὐτό τάσσει τήν μνήμην τοῦ ἁγίου κατά τήν 28^{ην} Μαρτίου. Καί ὁ μέν ἅγιος ἐκοιμήθη τήν νύκτα τῆς 1^{ης} πρὸς 2^{αν} Ἀπριλίου, ἢ κατ' ἄλλους τῆς 2^{ας} πρὸς 3^{ην}, ἀλλά παρόμοιες διαφορές παρατηροῦνται συχνά εἰς τά συναξάρια.

Ἄλλον ἀξιοσημεῖωτον τοῦ παρόντος βίου εἶναι, ὅτι οὐδόλως ἀναφέρεται εἰς αὐτόν ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, ὁ ὁποῖος κατά τήν ἐπικρατέστερη γνώμην ἐκοιμήθη τό ἔτος 749, κατ' ἄλλους δέ ἀργότερα· πάντως θά ἔπρεπε, νά ζῇ, ὅταν προσῆλθεν εἰς τήν Λαύραν ὁ Ἅγιος Στέφανος. Βέβαια ὅμως, οὐσιαστικά ἐζοῦσεν ὡς ἔγκλειστος ἐντός τοῦ κελλίου τοῦ θείου του, ἐπὶ 15 ἔτη, δηλαδή μέχρι τό ἔτος 749.

Πολλά πάλιν σημεία τοῦ βίου τῶν δύο Ἀγίων Στεφάνων σχεδόν ταυτίζονται. Αὐτά, κατά τήν ταπεινήν γνώμην μας, ἀφοροῦν τόν Ἅγιον τοῦ παρόντος βίου, κακῶς δέ ἀπεδόθησαν εἰς τόν ἕτερον, τόν Μελωδόν.

Ἐξ αἰτίας αὐτῆς τῆς συγχύσεως ἀνελάβαμε τήν παροῦσαν προσπάθειαν, ὥστε νά διαφωτισθῇ λίγο ὁ βίος τους, πρᾶγμα τό ὁποῖον ἐπιτυγχάνεται ὡς πρὸς τόν ἕνα, δηλαδή τόν θαυματουργόν.

Μέ τίς πρεσβεῖες τοῦ ὁποίου καί πάντων τῶν Ἀγίων εἶθε, νά καταξιωθοῦμε καί ἡμεῖς τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν.

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Λαύρᾳ Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου. Δεκέμβριος , 87'

ὁ πονήσας,

Χερουβίμ μοναχός

Πατριαρχικόν Γράμμα

ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ Βίου τοῦ Ἁγίου Στεφάνου

Ἀριθμ. Πρωτ.

95

Τῷ Ὀσιολογιωτάτῳ Ἀρχιμανδρίτῃ κ. Εὐδοκίμῳ, Πνευματικῷ τῆς Ἱερᾶς Λαύρας Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου, υἱῷ ἐν Χριστῷ ἀγαπητῷ τῆς Ἡμῶν Μετριότητος, χάριν καὶ εἰρήνην ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς.

Ἐντρυφήσαντες τῷ νῦν ἐκδιδομένῳ Βίῳ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου, ὃν πρό τιнос ἡ ὑμετέρα Ὀσιολογιότης ἐκθύμως ἀπέστειλεν ἡμῖν, ἐχάρημεν μάλα. Ἐχάρημεν δέ, ἅτε γνωρίσαντες ἀφ' ἐνός, ὅτι τανῦν τὸ πρῶτον ὁ Βίος οὗτος ἐξελεύσεται ἐκ τοῦ τῆς λήθης μισοκάλου σκότους εἰς τὸ τῆς ἐντύπου ἐκδόσεως φῶς, ἀφ' ἐτέρου τὴν αὐτοῦ πολλαπλὴν ταῖς ψυχαῖς ὠφέλειαν, συνισταμένην εἰς τε τὸ θαυμαστὸν τῆς ὑπὲρ ἄνθρωπον πολιτείας τοῦ Ὁσίου Στεφάνου παράδειγμα, εἰς τε τὴν μελίρρυτον αὐτοῦ διδασκαλίαν, ἐμπνεομένην αὐτῷ ὑπὸ τῆς ἐν αὐτῷ ἐνοικησάσης χάριτος τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Ἔδει, τῷ ὄντι, ὅπως ἡ πολιτεία τοῦ Ὁσίου Στεφάνου ἔχη συγκαταλεγῇ πρὸ πολλοῦ τῷ εὐώδει λειμῶνι τῶν τῆς Ὁρθοδόξου Ἀγιολογίας ἐκδεδομένων κειμένων, πλήν ἡ διττὴ παράδοσις τοῦ Βίου, καθ' ἐν τμήμα ἑλληνιστί, καθ' ἕτερον δὲ ἀραβιστί, προσφάτως μεταφρασθέν, ἡδίκηι τὸ ἔργον τοῦτο, ἀφυστεροῦσα τούτου τὴν εὐμορφον καὶ πρέπουσαν αὐτῷ ὀλομέλειαν καὶ κωλύουσα τὴν σύνολον τούτου ἔκδοσιν. Δόξα τῷ Κυρίῳ, ὅτι ὁ Ὀσιολογιώτατος Μοναχὸς τῆς Λαύρας π. Χερουβὶμ φιλαδελφία καὶ φιλοπονία βοηθούμενος, ἤνυσεν τὴν ἔκδοσιν ταύτην πρὸς τὴν πολλῶν ὠφέλειαν, ὡς ἔθος τοῖς ἀρχαίοις Σαββαΐταις συγγραφεῦσιν. Ἐπὶ τῇ ὑμετέρᾳ τοίνυν Ὀσιολογιότητι, ἀντιλαβομένη τοῦ πονήσαντος εὐλαβοῦς Μοναχοῦ π. Χερουβίμ, ἐπὶ τῷ πονήσαντι αὐτῷ καὶ δὴ τοῖς τῷ Βίῳ τούτῳ ἐντευξομένοις ἐπικαλούμεθα πλουσίας τὰς χάριτας τοῦ Φιλαγάθου Θεοῦ, ταῖς τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου πολυδυνάμοις πρεσβεΐαις.

Ἐφ' οἷς προσευχόμενοι, καταστέφομεν ὑμᾶς τε καὶ ἐκείνους ταῖς πατρικαῖς Ἡμῶν εὐχαῖς καὶ Πατριαρχικαῖς εὐλογίαις καὶ διατελοῦμεν.

Ἐν τῇ Ἀγίᾳ Πόλει Ἱερουσαλὴμ ,βε' Δεκεμβρίου ιζ'.

Μετ' ἀρίστων Πατριαρχικῶν εὐχῶν,

ΘΕΟΦΙΛΟΣ Γ΄

Πατριάρχης Ἱεροσολύμων

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἀρχιμανδρίτου Εὐδοκίμου

Πνευματικοῦ τῆς Ἱερᾶς Λαύρας Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου

Ἀνάμεσα στό πλῆθος τῶν Σαββαϊτῶν Ἀγίων διακρίνουμε δύο μέ κοινό ὄνομα, οἱ ὁποῖοι ἔζησαν μάλιστα κατά τήν ἰδίαν σχεδόν ἐποχήν. Πρόκειται γιά τόν Ἅγιον Στέφανον τόν Μελωδόν καί τόν Ἅγιον Στέφανον τόν θαυματουργόν, τοῦ ὁποῖου ὁ βίος ἐκτενῶς παρουσιάζεται στήν παροῦσα ἔκδοσι.

Ἀπό τούς δύο αὐτούς Ἁγίους Στεφάνους ὁ καλούμενος Μελωδός παραμένει σήμερα ἐλάχιστα γνωστός. Τά μόνα βιογραφικά του στοιχεῖα περιορίζονται στούς ἐκκλησιαστικούς ὕμνους καί στό Μαρτύριο τῶν ἀναιρεθέντων Ἀββάδων τῆς ἡμετέρας Λαύρας, τά ὁποῖα ὁ ἴδιος συνέγραψε.

Ὁ θαυμάσιος βίος καί ἡ πολιτεία τοῦ Ὁσίου Στεφάνου τοῦ θαυματουργοῦ, ὅπως ἀναλυτικά περιγράφεται στό προκείμενο πόνημα, εἶναι πραγματικά ἕνας πολύτιμος θησαυρός, κατά πολύ εὐχάριστος, ὠφέλιμος καί διδακτικός. Ἡ ἀγγελολίμητος καί ὑπεράνθρωπος διαγωγή του, τά καταπληκτικά θαύματά καί τά ἔξοχα χαρίσματα, μέ τά ὁποῖα τόν ἐστόλισεν ὁ Κύριος, καθηλώνουν καί εὐφραίνουν τόν ταπεινό καί εὐλαβῇ ἀναγνώστη τοῦ βίου του.

Ὁ μέχρι σήμερα ἄγνωστος Ἅγιος Στέφανος ὁ Σαββαΐτης καί θαυματουργός, κόσμημα καί κλέος τῆς ἐρήμου τοῦ ὀγδόου (Η΄) αἰῶνος, μέσα ἀπό τή μελέτη τῆς ὁσίας ζωῆς του ἀναμφισβήτητα πολλά διδάσκει σέ μᾶς τούς κατ' ὄνομα χριστιανούς καί μοναχοὺς τοῦ εἰκοστοῦ πρώτου (21^{ου}) αἰῶνος. Ἡ ἐκούσιος περιφρόνησις τῶν ματαίων φροντίδων, ἡ ἐν τῷ κρυπτῷ ἄσκησίς του, ἡ ἀμίμητος ἀγάπη του πρὸς τόν συνάνθρωπον, ἀλλά καί πρὸς αὐτήν τήν ἄλογον κτίσιν, οἱ συνεχεῖς κόποι καί πόνοι γιά τήν ἀγάπην τοῦ Νυμφίου Χριστοῦ, ἐλέγχουν σιωπηλά τήν κατά πάντα διεφθαρμένην ζωὴν μας, δείχνουν καθαρά τήν ὑποτονικὴν στάθμην τοῦ πνευματικοῦ μας ἀγῶνος καί ἀποτελοῦν ἀληθῶς ὑποτύπων θείαν πρὸς μετάνοιαν καί συντριβήν.

Ἐκτός αὐτῶν ἡ διήγησις τῆς ζωῆς του εἶναι μία ἀπό τίς ἐλάχιστες πηγές ἱστορικῶν, κοινωνικῶν καί πολιτικῶν πληροφοριῶν τῆς ἐποχῆς τῆς Ἀραβοκρατίας τοῦ ὀγδόου (Η΄) αἰῶνος.

Θά ἦταν τέλος μεγίστη παράλειψις, νά μὴν εὐχαριστήσουμε θερμότατα τόν αἵτιον τῆς ὅλης ἐργασίας, τόν φιλοτίμως καί ἀόκνως κοπιάσαντα γιά τήν ἀνάδειξη τοῦ προσώπου τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, ἀδελφόν τῆς ἡμετέρας Λαύρας, Μοναχόν Χερουβίμ. Τοῦ εὐχόμεθα ὁλόψυχα ὁ Κύριος νά τοῦ ἀνταποδίδῃ πλουσίως τήν Χάριν καί εὐλογίαν Του ἐν τῇ παρούσῃ ζωῇ, καί νά τόν ἀξιώσῃ καί τῆς ἐπουρανίου Βασιλείας Αὐτοῦ. Ἦς γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν, πρεσβεΐαις τῆς Ὑπερευλογημένης Θεοτόκου, τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου, Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου καί θαυματουργοῦ καί πάντων τῶν Ἀγίων, Ἀμήν.

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Λαύρᾳ Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου,

Δεκέμβριος 2007.

† Ἀρχιμ. Εὐδόκιμος

Πνευματικός τῆς Ἱερᾶς Λαύρας

Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ Η ΑΝΑΠΑΛΑΙΩΣΙΣ ΚΑΙ ΣΤΕΡΕΩΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΑΡΧΕΙΟΥ

Συνεχίζεται μέ σταθερούς ρυθμούς ή αναστήλωσης τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἀρχείου τῶν Ἱεροσολύμων, ἐν τῷ συγκροτήματι τοῦ Κεντρικοῦ Μοναστηρίου ἐν τῇ Ἀγίᾳ Πόλει. Τό Πατριαρχικόν Ἀρχεῖον, παλαιότατον κτίριον ἐν μορφῇ πύργου, εἰς τό σημεῖον ὅπου τό Κεντρικόν Μοναστήριον ἐνοῦται μετὰ τῆς γυναικείας Ἱερᾶς Μονῆς Μεγάλης Παναγίας, φιλοξενεῖ ἐπὶ δεκαετίας πολῦτιμα ἔγγραφα, ἀφορῶντα εἰς τήν κτηματικήν περιουσίαν καί τās προνομίας καί δικαιώματα τοῦ Πατριαρχείου, τά προβλεπόμενα ὑπό τοῦ Προσκυνηματικοῦ Καθεστῶτος. Πολυτιμότατα εἶναι τά φερμάνια καί λοιπά ἔγγραφα ἀραβικά, ὀθωμανικά καί τῆς Ἀγγλικῆς Ἀρμοστείας (1917-1948), τά πιστοποιοῦντα καί διαφυλάσσοντα διὰ τῶν αἰώνων τήν θέσιν καί περιουσίαν τοῦ Ἑλληνορθοδόξου Πατριαρχείου τῶν Ἱεροσολύμων ἐν τῇ Ἀγίᾳ Γῇ.

Ἡ αναστήλωσις τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἀρχείου, ὑπό τήν ἐπίβλεψιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀββήλων κ. Δωροθέου, καί τήν διαρκή μέριμναν τοῦ ἐντιμολογιωτάτου κ. Θεοδοσίου Μητροπούλου, Ἀρχιτέκτονος τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως καί Διευθυντοῦ τοῦ Τεχνικοῦ Γραφείου τοῦ Π.Ν.Α., ἐνεργεῖται μέ δαψιλῇ χορηγίαν κυρίως τοῦ «**Ἑλληνικοῦ Συνδέσμου τοῦ Παναγίου Τάφου**», τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Κοινοῦ καί ἄλλων δωρητῶν.

Ἡ αναστήλωσις καί αναπαλαίωσις τοῦ κτιρίου τοῦ Ἀρχείου, θά ὁλοκληρωθῇ διὰ τοῦ ἐξοπλισμοῦ αὐτοῦ μετὰ τεχνικῶν μέσων ὑπηρετούντων τήν πάντοθεν προστασίαν καί ἀρίστην συντήρησιν τῶν αἰωνίων αὐτοῦ ἐγγράφων.

Τῆς αναστηλώσεως καί αναπαλαίωσεως, ἡ ὁποία ἤρχισεν ἐν τῷ θέρει, εἶχε προηγηθῇ σύντονος ἐν τούτῳ ἐργασία τόν παρελθόντα Μάρτιον ὑπό τοῦ ἐντιμολογιωτάτου κ. Ἀγαμέμνονος Τσελίκα, Διευθυντοῦ τοῦ Παλαιογραφικοῦ Ἀρχείου τοῦ Μορφωτικοῦ Ἰδρύματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ὁ ὁποῖος ἐπέβλεψεν καί ἐνήργησε μεθ' ὁμάδος φοιτητῶν τήν μεταφοράν τῶν πολυτίμων ἐγγράφων, πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν ἀνακαινιζομένων χώρων. Ὁ κ. Τσελίκας εἶναι ὁ ταξινομήσας, μετὰ ἀπό πολυετῆ ἐργασίαν, τό ὑλικόν τοῦ ἀρχείου πρὸ εἰκοσαετίας καί περατώσας πρὸ 16ετίας καί τόν κατάλογον τοῦ ὑλικοῦ τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἀρχείου, ὁ ὁποῖος ἐξεδόθη ὑπό τοῦ ὡς ἄνω Μορφωτικοῦ Ἰδρύματος («**Καταγραφή τοῦ Ἀρχείου τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων**»).

Αἱ ἐργασίαι αὗται εἰς τό Πατριαρχικόν Ἀρχεῖον, ἀποτελοῦν συνέχειαν τῶν μακρῶν ἐργασιῶν ἀνακαινίσεως ἐν τῷ Πατριαρχείῳ, ὡς λ.χ. τοῦ Κεντρικοῦ Μαγειρείου τοῦ Πατριαρχείου (2004), καί διὰ μερίμνης τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατριάρχου κ.κ. Θεοφίλου, τῆς Παλαιᾶς Πατριαρχικῆς Αἰθούσης (2005), τῆς Ἀρχιγραμματείας (2006-2007), τοῦ Παρεκκλησίου τοῦ Ἁγίου Δημητρίου ἐν τοῖς Πατριαρχείοις (2007), τῆς Βιβλιοθήκης, τῆς ὁποίας τό Τμήμα Χειρογράφων ἄρτι ὠλοκληρώθη (2008) μερίμνη τοῦ ὑπευθύνου αὐτῆς, Γέροντος Ἀρχιγραμματέως Σεβ. Ἀρχιεπ. Κωνσταντίνης κ.κ. Ἀριστάρχου, ἐπίσης τοῦ Ἀρτοποιείου ἐν τῷ Πατριαρχείῳ

(2008), ἐνῷ βαίνουν ὀλοταχῶς ἀνακαινίσεις εἰς ἅπαντα τὰ Προσκυνήματα καὶ λοιπὰ μέρη τῆς Ἀγίας Γῆς, εἰς τὸ Δοχεῖον τοῦ Παναγίου Τάφου (2007-2008), εἰς Βηθλεέμ (2008), εἰς τὸ χωρίον τῶν Ποιμένων (2006-2008), εἰς Μαδηβᾶν (2007-2008), εἰς τὴν Ντόχα τοῦ Ἐμιράτου τοῦ Κάταρ, ὅπου κτίζεται Ὁρθόδοξος Ναός μετὰ ἀπὸ δεκατέσσαρας αἰῶνας (2008 ἐ.), καὶ εἰς πλεῖστα ἄλλα μέρη. Ἄπαντα τὰ ἔργα ταῦτα κατορθοῦνται διὰ τῆς προσεκτικῆς μὲν διαχειρίσεως τῶν οἰκονομικῶν πόρων, δι' ἐξόδων δέ πρωτίστως τοῦ Ἱεροῦ Κοινοῦ, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐξ Ἑλλάδος, Κύπρου καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ δωρητῶν, ἐν οἷς ἐξέχουν οἱ εὐαγεῖς σύλλογοι **«Ἑλληνικὸς Σύνδεσμος τοῦ Παναγίου Τάφου»** καὶ **«Οἱ Φίλοι τοῦ Παναγίου Τάφου»**.

Ἐκ τοῦ Πατριαρχείου τῶν Ἱεροσολύμων

ngg_shortcode_3_placeholder

ΠΟΛΥΤΙΜΗ ΑΡΩΓΗ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΣΤΟ ΠΟΛΥΣΧΙΔΕΣ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ

Τὸ θεάρεστο πνευματικόν, κοινωνικόν, θρησκευτικὸν καὶ πολιτισμικὸν ἔργο τοῦ σεπτοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων ἐνισχύεται ἀπὸ τὸ Μνημόνιο ἀναπτυξιακῆς συνεργασίας τῆς Ἑλλάδος μὲ τὴν Ἰορδανία, τὸ ὁποῖο ὑπεγράφη στὸ Πατριαρχικὸ Σχολεῖο τῆς Μαδηβᾶ ἀπὸ τὸν Ὑπουργὸν Ἐξωτερικῶν κο Θεόδωρο Κασσίμη, τὸν Μακαριώτατο Πατριάρχην Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλο τὸν Γ', τὴν Ὑπουργὸν Ἀναπτυξιακῆς Συνεργασίας τῆς Ἰορδανίας κᾶ Suhair Al-Ali καὶ τὸν ἐπικεφαλῆς τοῦ Προγράμματος Ἀνάπτυξης τοῦ ἰορδανικοῦ Τουρισμοῦ τῶν Η.Π.Α., παρουσίᾳ τοῦ Ἀμερικανοῦ πρέσβη Robert Stephen Beecroft.

Ἡ διάθεση τοῦ ποσοῦ τῶν 500.000 € ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν θὰ συμβάλει τὰ μέγιστα στὴν πολύπλευρη δραστηριότητα τοῦ Πατριαρχείου μας στὴν περιοχὴ τῆς Ἰορδανίας, καθὼς τὸ ὥς ἄνω ποσὸ θὰ διατεθεῖ γιὰ δυὸ ἔργα ὑψίστης σημασίας γιὰ τὴν Ἑλληνικὴ Ὁρθοδοξία, ἥτοι τοὺς δυὸ ἐλληνορθόδοξους Ναοὺς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ὅπου βρίσκεται τὸ ἐκπληκτικόν, σπάνιον, βυζαντινὸ ψηφιδωτὸ δάπεδο μὲ τὴν ἐπιγραφὴ τῆς ἱστορίας ὅλων τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ, καὶ τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Μαρτύρων.

Στὸν πρῶτο Ἱερὸ Ναὸ θὰ ἀνακαινιστεῖ τὸ Οἶκημα τῶν Προσκυνητῶν, τὸ ὁποῖο ἀποτελεῖ μέρος τοῦ ὅλου συγκροτήματος, ποὺ τὸν περιβάλλει, καὶ θὰ μεταβληθεῖ σὲ κέντρο διερμηνείας, ὥστε νὰ ὑπάρχει ἡ δυνατότητα ἐνημέρωσης τῶν ἐπισκεπτῶν μὲ πληροφοριακὰ μέσα νέας τεχνολογίας.

Στὸν δεύτερο Ἱερὸ Ναό, βασιλική της Βυζαντινῆς περιόδου, μὲ σπάνια ψηφιδωτὰ

δαπέδου, ὁ ὁποῖος ἐφάπτεται τοῦ ἀρχαιολογικοῦ πάρκου τῆς Μαδηβᾶ, πρόκειται νὰ κατασκευαστεῖ ἕνας εἰδικὸς προστατευτικὸς χῶρος, ὁ ὁποῖος θὰ παρέχει τὴ δυνατότητα ἀξιοποίησης τοῦ ἀρχαιολογικοῦ πάρκου μὲ σύγχρονα διαχειριστικὰ μέσα.

Τὸ Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων μέσα ἀπὸ αὐτὸ τὸ διάβημα βεβαιώνει τὴν ἀδιάλειπτη παρουσία του στὴν περιοχὴ τῆς Ἰορδανίας ἀλλὰ καὶ τὶς προσπάθειες τῆς Ἀγιοταφίτικῆς ἀδελφότητος γιὰ τὴ διάσωση καὶ περιφρούρηση τῶν Πανάγιων Προσκυνημάτων.

Ἡ ἀπόφαση αὕτη ἀνακοινώθηκε ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν Ὑφυπουργὸ Ἐξωτερικῶν κο Θεόδωρο Κασσίμη κατὰ τὴν ἡμερίδα ποὺ πραγματοποιήθηκε τὴν Πέμπτη 25 Σεπτεμβρίου 2008 στὸ Ζάππειο Μέγαρο ἀπὸ τὴν Εἰδικὴ Γραμματεία Ἀξιοποίησης Διεθνῶν Προγραμμάτων τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν, στὴν ὁποία συμμετεῖχαν ὁ Διαχειριστής, κύριος Πέτρος Κυριακίδης, καὶ μέλη τῆς Μὴ Κυβερνητικῆς Ὑγάνωσης τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων “ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ”.

Ἐκ τῆς Γραμματείας τοῦ Ἱστοχώρου

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ 2006-2007

Τὸ Ἑλληνορθόδοξο Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων μὲ τὸ πολυδιάστατο ἔργο του ἔχει συμβάλει τὰ μέγιστα στὴν πνευματικὴ καὶ κοινωνικὴ ἀνόρθωση τοῦ τόπου του. Συγκεκριμένα κατὰ τὸ χρονικὸ διάστημα 2006-2007 παρῆγε σπουδαῖο ποιμαντικὸ, κοινωνικὸ καὶ ἀνθρωπιστικὸ ἔργο.

Ὡστόσο ἡ συνεισφορὰ τοῦ Πατριαρχείου εἶναι ἀδιαμφισβήτητη, καθὼς κάθε χρόνο ἐνισχύονται οἰκονομικά ἕνας μεγάλος ἀριθμὸς φοιτητῶν γιὰ τὴν ἀποπεράτωση τῶν σπουδῶν τους, ἐνῶ παράλληλα πολλὰς ἀπορφαινομένης καὶ ἀσθενεῖς ἐνισχύονται ἡθικά, ὑλικά καὶ οἰκονομικά.

Ἀκολουθεῖ ἀναλυτικὴ κατάσταση τῶν παροχῶν καὶ τῶν οἰκονομικῶν ἐνισχύσεων τοῦ Πατριαρχείου μας σὲ συγκεκριμένες κοινότητες.

Κοινότητα Μπουρκίν,(10 Λεπρῶν) Κάτοικοι: 5.000, Χριστιανοὶ Ὁρθόδοξοι: 80

Ἔργα

Ἀνακαινίσθηκε ὁ ἐρειπωμένος Ἱερὸς Ναὸς τῶν 10 Λεπρῶν τοῦ 4ου αἰῶνος

Ανακαινίσθηκε παραπλήσιος χώρος καὶ ἰδρύθηκε βιβλιοθήκη

Πραγματοποιήθηκαν ἀνασκαφές καὶ ἀποκαλύφθηκαν ἀρχαία ρωμαϊκὰ μνήματα, ἥτοι τὰ πηγάδια ποὺ ἔβαζαν τοὺς λεπροὺς

Κόστος: 15.000 €

Λειτουργεῖ 1 τμῆμα κατηχητικοῦ σχολείου ἅπαξ τῆς ἐβδομάδας

Ανακαινίσθηκε καὶ λειτουργεῖ γιὰ τὶς ἀνάγκες τοῦ τοπικοῦ ποιμνίου τὸ ἀρχαῖο χριστιανικὸ κοιμητήριον

Κόστος: 10.000 €

Κοινότητα Τουλκάρεμ, Κάτοικοι: 100.000, Χριστιανοὶ Ὀρθόδοξοι: 25

Ἔργα

Ανακαινίσθηκε ὁ Ἱερὸς Ναὸς Ἀγίου Γεωργίου, ὁ ὁποῖος χτίστηκε τὸ 1940 ἀπὸ τὸν ἑλληνικὸ στρατὸ ποὺ στρατοπέδευσε ἐκεῖ, καὶ ἐξοπλίστηκε μὲ νέα ἱερὰ σκεύη γιὰ τὶς λειτουργικὰς τοῦ ἀνάγκες. (Σὲ ἀντίποινα γιὰ τὶς δηλώσεις τοῦ Πάπα Βενέδικτου ἐναντίον τῶν μουσουλμάνων ὁ ναὸς πυρπολήθηκε καὶ καταστράφηκε ὁλοσχερῶς). Ανακαινίσθηκε καὶ πάλι ἐκ βάθρων.

Κόστος: 25.000 €

Λειτουργεῖ 1 τμῆμα Κατηχητικοῦ σχολείου ἐντὸς τοῦ ναοῦ. Προγραμματίζεται ἡ ἀνακαίνιση τοῦ παλαιοῦ Ἡγουμενείου παραπλησίον τοῦ Ναοῦ γιὰ νὰ χρησιμεύσει ὡς αἴθουσα συγκεντρώσεων τῶν πιστῶν.

Κοινότητα Ραφείδια, Νεάπολη, Κάτοικοι: 100.000, Χριστιανοὶ Ὀρθόδοξοι: 700

Ἔργα

Νεόδμητος Ἱερὸς Ναὸς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου. Τὸ Πατριαρχεῖο προσέφερε οἰκονομικὴ ἐνίσχυση στὴν τοπικὴ κοινότητα γιὰ τὴν ἀποπεράτωση τοῦ Ναοῦ.

Κόστος: 20.000 \$

Κοινότητα Μπὶρ Ζέϊτ, Κάτοικοι: 3.000, Χριστιανοὶ Ὀρθόδοξοι: 1.000

Ἔργα

Ἐξοπλίστηκε ὁ Ἱερὸς Ναὸς τοῦ Ἀγίου Γεωργίου μὲ ἱερὰ σκεύη. Κτίσθηκε αἴθουσα συγκεντρώσεων, διαλέξεων καὶ Κατηχητικοῦ.

Κόστος: 6.000 \$ & 5.500 € ἀντίστοιχα

Λειτουργεῖ 1 τμήμα κατώτερου κατηχητικοῦ σχολείου

Λειτουργεῖ 1 τμήμα μέσου κατηχητικοῦ

Ἰδρύθηκε σύλλογος γυναικῶν «Οἱ μυροφόρες»

Ἀξιοποιοῦνται 7 στρέμματα γῆς γιὰ τὴν ἀνέγερση νέου μεγάλου συγκροτήματος μὲ ἱερὸ Ναὸ καὶ σχολεῖο (Ὁ προϋπολογισμὸς γιὰ τὴν ἀνέγερση μόνο τοῦ Ναοῦ εἶναι περίπου 1.000.000 €)

Κοινότητα Τζίφνα, Κάτοικοι: 2.000, Χριστιανοὶ Ὁρθόδοξοι: 700

Ἔργα

Ἐξοπλίστηκε ὁ Ἱερὸς Ναὸς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου (ἀπὸ τοῦ 1865) μὲ ἱερὰ σκεύη καὶ ἀνακαινίσθηκε ἡ εἴσοδος τοῦ Ναοῦ.

Κόστος: 15.000 \$

Λειτουργεῖ 1 τμήμα κατηχητικοῦ σχολείου

Κοινότητα Ἀμπούδ, Κάτοικοι: 3.000, Χριστιανοὶ Ὁρθόδοξοι: 1.000

Ἔργα

Ἀνακαινίσθηκε τὸ ἡγουμενεῖο στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ 4ου αἰῶνα. Ὁ Ἱερὸς Ναὸς ἐξοπλίσθηκε μὲ ἱερὰ σκεύη.

Κόστος: 3.000 \$

Λειτουργεῖ 1 τμήμα κατηχητικοῦ σχολείου

Ὑφίσταται ὑπὸ ἀνέγερση κτιριακὸ συγκρότημα μὲ διαμερίσματα, αἵθουσες καὶ πνευματικὸ κέντρο. Ἀπαιτοῦνται γιὰ τὴν πρώτη φάση 150.000 \$, ἐνῶ ὁ συνολικὸς προϋπολογισμὸς εἶναι 2.000.000 \$.

Κοινότητα Ζαμπάμπδε, Κάτοικοι: 4.000, Χριστιανοὶ Ὁρθόδοξοι: 1.000

Ἔργα

Οἰκονομικὴ ἐνίσχυση ἀπόρων οἰκογενειῶν

Κόστος: 10.000 \$

Κάλυψη ἐξόδων ἀπόρων φοιτητῶν

Κόστος: 20.000 \$

Έναρξη εργασιών ανέγερσης νέου Ναού Κοιμήσεως Θεοτόκου: προϋπολογισμός 700.000 €

Κοινότητα Τουμπάς, Κάτοικοι: 3.000, Χριστιανοί Όρθόδοξοι: 60

Έργα

Έξοπλισμός Ναού και οικονομική ενίσχυση για άποπεράτωση κωδωνοστασίου

Κόστος: 5.000 \$

Κάλυψη έξόδων 7 απόρων φοιτητών

Κόστος: 5.000 \$

Κοινότητα Λύδδα (τάφος Αγ. Γεωργίου), Κάτοικοι: 50.000, Χριστιανοί Όρθόδοξοι: 3.000

Οικονομική ενίσχυση στην όρθόδοξη κοινότητα για την ανέγερση κέντρου Όρθοδόξων.

Κόστος: 10.000 \$

Ίδρυση κατηχητικού σχολείου

Έκ της Γραμματείας του Ίστοχώρου

ΕΝΑΡΞΙΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΙΣΤΟΧΩΡΟΥ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ ΜΑΣ

Τό παλαιόφατο Πατριαρχείο τῶν Ἱεροσολύμων, ἀναγνωρίζοντας τίς μεγάλες δυνατότητες τίς ὁποῖες προσφέρει τό Διαδίκτυο ὡς μέσο ἀμφίδρομης ἐπικοινωνίας μέ τούς πιστούς, προχώρησε ἤδη μέ προσωπική μέριμνα τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου Γ΄, στήν ἐκ θεμελίων οἰκοδόμησι ἐπισήμου Ἱστοχώρου στό Διαδίκτυο. Ἡ ἀνιδιοτελής πολύμηνη – καί συνεχιζόμενη – ἐργασία καί προσφορά ἐθελοντῶν – ἐκλεκτῶν φίλων τοῦ Πατριαρχείου, στελεχῶν μας, ἀλλά καί στελεχῶν τῆς Μονάδος Ἱατρικῆς Τεχνολογίας καί Εὐφυῶν Πληροφοριακῶν Συστημάτων τοῦ Τμήματος Πληροφορικῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Ἰωαννίνων, ἀπέδωσε τόν ἱστοχώρο

<https://www.jerusalem-patriarchate.info/>

ή οποία θά επέκταθῇ καί στήν κάλυψη καί ἄλλων γλωσσῶν, πρωτίστως τῆς Ἀραβικῆς καί Ἀγγλικῆς, μέ σκοπό τήν ἀντικειμενική καί ἀληθῆ παρουσίαση τῶν δικαίων καί τῶν ἀγώνων τοῦ Πατριαρχείου ὑπέρ τῆς παγκοσμίου Παρακαταθήκης τῶν Πανσέπτων Προσκυνημάτων καί τοῦ Ἑλληνορθοδόξου (Ρούμ Ὁρθοντόξ) χριστεπωνύμου αὐτοῦ Ποιμνίου.

Στόν Ἱστοχώρο, ὁ ὁποῖος φιλοδοξεῖ νά καταστῇ τό βασικό δημόσιο βῆμα τοῦ Πατριαρχείου, θά ἀναγράφωνται ἐπίσης ἐπικαιροποιημένα στοιχεῖα ἐπικοινωνίας γιά Προσκυνήματα, Ἱερές Μονές καί Ναούς, πρόσωπα καί Ὑπηρεσίες τοῦ Πατριαρχείου μας, ἀλλά καί ἀνακοινώσεις καί εἰδησεογραφία ἀφορῶσα στό Πατριαρχεῖο.

Ἡ Γραμματεία τοῦ Ἱστοχώρου ἐδρεύει στήν Ἐξαρχία τοῦ Παναγίου Τάφου στήν Ἀθήνα ὑπό τήν διεύθυνση τῆς θεολόγου καί φιλόλογου κ. Αἰκατερίνης Διαμαντοπούλου, στήν διεύθυνση

Γραμματεία Ἱστοχώρου

Ἐξαρχία τοῦ Παναγίου Τάφου

Ἐρεχθέως 18, Πλάκα

Ἀθήνα 10556

Τηλέφωνα: +30-210-3222546 & +30-210-3228861 (10:00 – 14:00)

Τηλεομοιοτυπικόν: +30-210-3222542

E-mail : info@jerusalem-patriarchate.info

Εκ του Γραφείου Τύπου του Πατριαρχείου